

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

 ΑΡΙΘΜ. 7. — Μάρτιος 1842. — ΤΟΜ. Α'.

ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

[Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 163 Ἀριθμ. 6]

5 Ἡ Μιλησία λεγομένη ἐπιγραφὴ εὑρέθη ὑπὸ τοῦ Β. Σχεράρδου, εἰς τὰ εῖρεπια τοῦ ναοῦ τοῦ Διδυμαίου Ἀπόλλωνος, πλησίον τῆς Μιλήτου. Εἶναι δὲ ἐπιστολή τις τοῦ Σελεύκου Καλλινίκου (βασιλέως τῆς Συρίας) καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀντιόχου Ἰέρακος (βασιλέως τῆς Ἀσίας) πρὸς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ ναοῦ τούτου, ὅτε (κατὰ τὸ 243 πρ. Χρ.) ἔκαμαν εἰρήνην μετὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Εὐεργέτην, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου. Ὑπάρχει δὲ ὁμοῦ καὶ κατάλογος τῶν ὅσα ἐδωρήθησαν ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὸν ναόν.

6 Ἡ τοῦ Ρωσέττου ἐπιγραφὴ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατείαν τοῦ Ναπολέοντος τὸ 1800. Γάλλοι τινὲς θέλοντες ν' ἀνεγείρωσι φρούριόν τι εἰς τὸ Ῥωσέττον, ἀνέσκαψαν τεμνάχιον μελανοῦ μαρμάρου, ἐμπεριέχον τὰ λείψανα τριῶν ἐπιγραφῶν. Τὸ μάρμαρον τοῦτο ἀκολούθως ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀγγλων, καὶ ἐτέθη εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Βριταννικὸν Μουσεῖον. Μέγα μέρος τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς ἔλειπεν· ἡ ἀρχὴ τῆς δευτέρας καὶ τὸ τέλος τῆς τρίτης ἦσαν διεφθαρμένα· μόνη δὲ ἡ τρίτη ἦτο γεγραμμένη Ἑλληνιστί.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ψήφισμά τι τῶν Αἰγυπτίων Ἰερέων εἰς τιμὴν Πτολεμαίου Ε'. τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ χρονολογεῖται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, 193 πρ. Χρ. Ἀναφέρει δὲ τὰ ἀξιωμακτικωτέρα συμβεβηκότα τῆς μικρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, καὶ ἀεζωμι-

βάνει τὴν εἰς ἕκαστον ναὸν ἀνέγερσιν τοῦ ἀγάλματός του. Τὸ δ' ἀξιόσημειώτον, προσδέτεται, ὅτι διετάχθη τὸ ψήφισμα τοῦτο νὰ χαραχθῇ εἰς τρεῖς διαφόρους χαρακτῆρας, τὸν Ἑλληνικόν, τὸν Ἑγχώριον (ἦτοι τὸν κοινὸν Αἰγυπτιακόν) καὶ τὸν Ἱερογλυφικόν. Ἡ τριπλῇ λοιπὸν αὕτῃ ἐπιγραφῇ περιέχει πρωτότυπον ἱερογλυφικὸν μετὰ ἀκριβοῦς μεταφράσεως, ἐπὶ τοῦ ὑποίου καὶ βασιζονται αἱ περίφημοι ἀνακαλύψεις τοῦ Σχαμπολλιῶνος. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀπαντωμένων κυρίων ὀνομάτων Πτολεμαῖος καὶ Κλεοπάτρα ἀνεκαλύφθησαν τὰ φωνητικὰ ἱερογλυφικά. Διὰ τούτων δὲ καὶ ἄλλα ὀνόματα Ἑλλήνων βασιλέων ἀνεκαλύφθησαν, καὶ οὕτω τελευταῖον ἐνόησαν καὶ τῶν φωνητικῶν εἰκόνων καὶ σημείων τὴν δύναμιν.

7 Ἡ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ὀβελίσκου τῶν Φιλῶν (νῆσων τῆς Αἰγύπτου) ἐπιγραφὴ εὐρέθη ἐπὶ μαρμάρου παρὰ τοῦ Β. I. Βάνκε τὸ 1816, καὶ μετεκομίσθη μετὰ τοῦ ὀβελίσκου εἰς τὴν Ἀγγλίαν παρὰ τοῦ Βελτόνου. Ὡς δὲ καὶ ἡ τοῦ Ῥωσέττου ἐπιγραφὴ περιέχει καὶ αὕτῃ ἱερογλυφικά, ἅτινα, μ' ὅλον ὅτι καὶ δὲν εἶναι μετεγλωττισμένα εἰς τὸ Ἑλληνικόν, συνέτειναν ὁμῶς τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ διασαφηνισθῇ τὸ ἱερογλυφικὸν τῶν Αἰγυπτίων σύστημα. Τὸ Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον μέρος αὐτῆς ἀνάγεται εἰς τὸν Πτολεμαῖον Ζ', τὸν Εὐεργέτην, τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Κλεοπάτραν, καὶ εἶναι ὑπόμνημα τῶν ἱερέων τῆς Ἰσιδος εἰς νῆσόν τινα πλησίον τῶν Φιλῶν, οἵτινες ἐζήτουν ὑπεράσπισιν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ κατὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργῶν,

8 Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν μαρμάρων τῆς Κυζίκου. Ὁ Γάλλος Πρόξενος Δὲ Ρεϋσονιέλ κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἐπέμψε μέγαν ἀριθμὸν μαρμάρων εἰς τὴν Γαλίαν, ἀναφερομένων διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου Ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν τὴν χρονολογίαν αὐτῶν, ἀνῆκουσιν ὁμῶς εἰς ἐποχὴν ὀλίγοντι πρὸ τῆς Μακεδονικῆς Κυριαρχίας. Ἡ ἀξιολογωτέρα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων εἶναι ψήφισμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς Κυζίκου, γινόμενον περὶ τινων ἱερείων.

Εἰς τὰ προβηθέντα μᾶρμαρα τῆς Κυζίκου, δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸ εὐρεθὲν εἰς τὴν ἀρχαίαν Κω, πλησίον τῆς Κυζίκου, καὶ σταλεν παρὰ τοῦ Κόμητος Σχουαζήλλου Γουφφιέρου εἰς τὴν Γαλίαν. Συνίσταται δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐξ ἐννέα ἑξαμέτρων

καλῶς διασωσμένων καὶ ἄλλων δύο σχεδὸν ἐξηλειμμένων. Ἡ χρονολογία αὐτῆς εἶναι ἄγνωστος, ἀνήκει ὁμῶς εἰς τοὺς χρόνους τῶν Πτολεμαίων τῆς Αἰγύπτου. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι αὐσιώδης, ὥς παριστάνουσα τὴν μεταξὺ πολλῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλληνικῶν θεῶν σχέσιν.

9 Ἡ Ἀκαρνανία Ἐπιγραφὴ. Εἶναι δὲ αὕτη ἐπὶ τινος μαρμάρου ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ Πονκεβίλλου, εἰς τὸ Ἀκτιον, τὸ 1813, καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων ἐφάνησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· εἶναι δὲ ψήφισμα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς Ἀκαρνανίας, δι' οὗ ἀνακηρύττουσι τοὺς ἀδελφοὺς Πούπλιον Ἀκίλιον καὶ Λούκιον Ἀκίλιον ὡς φίλους καὶ εὐεργέτας των.

10. Ἡ καλουμένη Ψήφισμα τῆς Κύμης. Ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου, καὶ εἶναι ψήφισμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, τῆς ἐν Αἰολίᾳ Κύμης εἰς τιμὴν τοῦ Ῥωμαίου Λουκίου Λοβαίου, ὅστις ἀπέρριψε τὰς δοθείσας παρ' αὐτῶν θείας τιμὰς καὶ τὸ ὄνομα κτίσσης, διὰ τὸ ὅποῖον καὶ διέταξαν ν' ἀνεγείρῳσιν ἁγάλματα εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τῷ προδιορίσωσι τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὰ δημόσια θεάματα. Συνίσταται δὲ ἐξ ἐξήκοντα γραμμῶν, καὶ ἦτον ἡ μεγαλητέρα τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν πρὸ τοῦ ψηφίσματος τῶν Ὀλβίων.

Ἐπεται Συνέχεια.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἄρθρ. ε.

ΟΡΑΓΓΟΥΤΤΑΓΓΟΣ ΚΑΙ ΠΟΓΓΟΣ. [*]

Ὁ Ὁραγγουτάγγος καὶ Πόγγος εἶναι ζῶα ἐπέχοντα τρόπον τινὰ τὸν μεταξὺ λογικοῦ καὶ ἀλόγου τρόπον. Κυρίως δὲ διαφέρουσι συναλλήλως κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, πλὴν κατὰ τὰ ἄλλα ἔχουσιν ὁμοιότητα.

(*) Ὁ ρ α γ γ ο υ τ ᾶ γ γ ο ς σημαίνει εἰς τὴν Μαλαϊκὴν γλῶσσαν ἄνθρωπος τῶν δασῶν, καὶ εἶναι ὁ Σάτυρος τῶν παλαιῶν. Ὁ δὲ Πόγγος εἶναι ὁ Γρωγλοδύτης πίθηκος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καλεῖται τὰ νῦν καὶ Κεπαντζῆς.